

Maria Zielińska-Durda

Liszna, gm. Sanok, woj. krośnieńskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 140-141

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LEŻAJSK
woj. rzeszowskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła Anna Barłowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich /III w. n.e./.

Stanowisko położone jest w dzielnicy miasta Podzwierzyniec na piaszczystym wzniesieniu zw. "Góra Szwedzka", w oddaleniu około 3 km na wschód od centrum miasta. Zachował się fragment osady na południowo-zachodnim skraju plaśnicy użytkowanej od dłuższego czasu. Eksploracja piasku spowodowała znaczne zniszczenie substancji zabytkowej.

Odsłonięto obszar około 110 m², na którym odkryto fragmenty czterech jam, częściowo zniszczonych rowami współczesnymi, częściowo wchodzących w profile wykopu i pozostawionych do badań w następnym sezonie. Przebadano cztery paleniska oraz kilka śladów postępujących.

Oprócz fragmentów naczyń, w tym niewielka ilość fragmentów naczyń czernionych lśniących a także niewielka ilość fragmentów naczyń toczonych na kole tzw. ceramiki "siwej", przepalanej polepy, węgla drzewnych i kości zwierzęcych, znaleziono kilka przedmiotów żelaznych lub ich fragmentów - nóż, krzesiwo, tłoczek, wędzidło oraz w jednej z jam srebrny denar Antoninusa Piusa /138-161/.

Osadę wstępnie datuje się na III wiek n.e.

Materiały z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

LISZNA, gm. Sanok
woj. krośnieńskie

Muzeum Historyczne
w Sanoku

Badania prowadziła mgr Maria Zielińska-Durda. Finansował WKZ w Krośnie. Drugi sezon badań. Osada otwarta z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na prawym brzegu Sanu, w odległości około 800 m od rzeki, na łagodnym zboczu wzniesienia.

Osada zlokalizowana została nad 3 potokami. Zbadano 5 arów, stwierdzając ślady budownictwa naziemnego, prawdopodobnie mieszkalnego i obiekty wgłębione w ziemię, spełniające funkcję jam zasobowych lub odpadkowych.

Wśród zabytków ruchomych dominowała ceramika - fragmenty dużych starannie wykonanych naczyń zasobowych z szerokim, dwustronnie wychylonym brzegiem i fragmenty mniejszych, bardziej kruchych naczyń kuchennych. Zabytki metalowe, to kilka silnie skorodowanych fragmentów przedmiotów o nieokreślonej formie i funkcji. Fragment ornamentowanego naczynia szklanego, jest prawdopodobnie importem z pracowni prowincjonalno-rzymskich.

Na podstawie wstępnej analizy materiałów osadę można datować na IV-V w.n.e. a formy naczyń, sugerują powiązanie z terenami zakarpaczkimi.

Dokumentację i zabytki złożono w Muzeum Historycznym w Sanoku.

Badania będą kontynuowane.

ŁAZY, gm. Słupia Nowa
woj. kieleckie
Stanowisko 6

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził dr hab. Kazimierz Bielenin. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko żużla - piecowisko dymarskie z wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko żużla położone jest na południe od gminy Słupia Nowa na łagodnym skłonie pół uprawnych w terenie przechodzącym około 0,5 km po stronie południowo-zachodniej w stok Łysej Góry.

Prace objęły całe stanowisko żużla występującego w warstwie ornej na przestrzeni około 100 m². Odsłonięto częściowo zniszczone w warstwach górnych, całe piecowisko dymarskie. Należy ono do klasycznych tzw. uporządkowanych piecowisk typu dwa ciągi czwórek pieców. W sumie w obrębie piecowiska znajdowały się wypełnione żużlem kotlinki 163 pieców dymarskich. W ciągu prawym było 83, w ciągu lewym 80 kotlinek.

Zebrany z wypełniska czterech kotlinek węgiel drzewny przeznaczono do badań C14. W ten sposób kontynuowany jest program badań w zakresie uściślenia chronologii hutnictwa świętokrzyskiego. Przewiduje on podanie badaniom C14 większej serii węgla z poszczególnych stanowisk, co pozwoli być może na ściślejsze datowanie poszczególnych rodzajów i ty-